

ಹೂವ ಮುಟ್ಟಲು ಕಲಿತ
 ನಮ್ಮ ಪಾವಡರಾಯ ಶಕ್ತಿಕಣ
 ಶಿವನ ಭಾಯಾ ರೂಪ
 ತಾಯ ಬಾಗಿಲ ಮುಂದೆ
 ತನ್ನೆರಡು ಕೈಮುಗಿದು ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ನೀರುತುಂಬಿ ಶಿವನಿಗಾಗಿ
 ತನ್ನ ದೈವ ಕೊರಳಿನ ಸ್ವರದಿ ಉಲಿದ ಕೋಗಿಲೆಯಂತೆ
 ಭವಭವದ ಕ್ಲೇಶ ಕಳೆಯೇ ಅಮ್ಮ ಅಂಗಾಳಮ್ಮ
 ತನ್ನವರಿಗಾಗಿ ಬೇಡುವ ಪಾವಡರಾಯನ
 ಬೊಗಸೆ ತುಂಬಿದ ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ತಣ್ಣನೆಯ ಕೆಂಡದ ಬಣ್ಣದ ಕನಕಾಂಬರಿ ಹೂವು

***

ಅಂಗದ ಮೇಲೆ ಲಂಗ
 ಅಂಗದ ಮೇಲೆ ಪಂಚೆ

ಪಂಚೆಯ ಮೇಲಣ ಎದೆಯ ಮೇಲೆ ಅಂಗಿ
 ಬಿಟ್ಟಿದ ಮುಡಿ; ಕೆನ್ನೆ ತುಂಬಾ ಅರಿಶಿಣ ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಕುಂಕುಮ
 ದೇವಿಯ ಮುಂದೆ ಪೂಜೆಯ ತಟ್ಟೆ ಹಿಡಿದ ಗೋರಂಟಿ ಚಿತ್ತಾರದ ಕೈಗಳು
 ತಟ್ಟೆಯ ತುಂಬಾ ಘಮಲಿನ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಹೂಗಳು
 ನೆನಪಿನ ಭಾಗದಂತೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಹರಡಿರುವ ಕನಕಾಂಬರಿ ಎಸಳುಗಳು
 ನಮ್ಮ ಮನೆಗಳೇ ನಮ್ಮ ಗುರುತನು ಅಳಿಸಿ ಹೇಳುವಲ್ಲಿ
 ಜಾಣ ಕುರುಡನು ಜಾಣ ಕಿವುಡನು ಹೊತ್ತು ಕತ್ತಿಡಿದು ಹೊರಹಾಕುವ ವಿಷಮು ಘಳಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ
 ನಿನ್ನ ಕರುಣೆಯ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆವ ತಾಯಿಯೇ
 ಮಡಿಲಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಮುದ್ದು ಮಾಡಿ ಮುತ್ತು ಕೊಟ್ಟು
 ಕಂದಾ ಮಲಗು ಕಂದಾ ಮುದ್ದು ಕಂದಾ
 ನನ್ನ ಮಡಿಲಿನ ಮಣಿಯೆ ಮೋಹ ಮಾಯೆಯ ಗಣಿಯೆ
 ನನ್ನ ಶಕ್ತಿಯ ಕಣವೇ ಮರಳಲಿ ಆಡುವಿಯಂತೆ ಈಗ ಮಲಗು
 ಕಂದಾ ಮಲಗು ಕಂದಾ
 ಜೋಗುಳ ಹಾಡುವ ಅಮ್ಮ ಅಂಗಾಳಮ್ಮ
 ನಿನ್ನ ಕರುಣೆಯ ಕಣ್ಣುಗಳು ಕಾಣುವ ಕನಸಿನ ಕೂಸುಗಳು
 ಕಂಬನಿಯ ಕಾಣದೆ ಸುಖದಿ ಬದುಕಿಕೊಳ್ಳಲಿ ತಾಯಿ ಹರಸು
 ಶಿವನ ಸತ್ಯವ ಕಾಣಿಸಿದ ಒಕ್ಕಲಿಗೆ ಸದಾ ಅಳುಕದ ಭಾಷೆಯ ಕಲಿಸು

(ಮರ್ಲಾಡಿ ಸಮುದಾಯದವರು ದೇವಿ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಪೂಜೆ ಸಲ್ಲಿಸುವ ಹೆಜ್ಜೆಗೆ ಅರ್ಚಕರು. ಕ್ರಿಯರ್ ಸಮುದಾಯದವರು. ಅಂಗದ ಮೇಲೆ ಲುಂಗಿ, ಅಂಗಿ ಮತ್ತು ಅದರ ಮೇಲೆ ವಲ್ಲಿ ಅವರ ಉಡುಪು. ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ವುಮನ್ ಸಮುದಾಯದವರಂತೆ ಇವರಿಗೂ ಇತಿಹಾಸದಿಂದ ಬಂದಿರುವ ಸ್ವಂತ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ಒಕ್ಕಲ ಮೂಲವಿದ್ದು, ಪಾವಡರಾಯ ಇವರ ಪೂರ್ವಿಕರು ಎಂದು ಗುರುತಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಕೋತಿ ಮರ್ಲಾಡಿ ಸಮುದಾಯದ ಶಕೀಲಾ ಅವರೊಂದಿಗೆ ನಡೆಸಿದ ಸಂಭಾಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಹಂಚಿಕೊಂಡ ಅನುಭವಗಳು ಮತ್ತು ವಿವರಗಳಿಂದ ಈ ಪದ್ಯವನ್ನು ರೂಪಿಸಲಾಗಿದೆ.)